

Ur medvetandets reflexer
Skapas magnifika salar och modesta rum
Det lilla krymper, det stora växer
Växer utanför universum

Där årstiders utspridda glitterstänk
Förenas i varje stjärna
Ty vinterköld och somerblänk
Delar samma kärna

Forma handen till en kikare
Riktade den mot mörka väven
Som tjänar som fantasins berikare
Och din själ lyfts til mångloben, även

Om ditt sinne är tyngre än jordens själ
Och av få nyanser rik
Så dras den till Vintergatans silvriga älv,
Mot höjdernas kosmosaik

En motpol till själva tidens rynkor
Virvlar på himlens svarta hav
Ochbeglänsar hållar som ej råds sina skrynklor,
Bebodda av vide, mossa och lav

Ljusvågors böljande karisma
Sätter alla skyar i brand
Som träffer ögats prisma
Och för mig till förlovade land

Forma handen till en kikare
Riktade den mot mörka väven
Som tjänar som fantasins berikare
Och din själ lyfts til mångloben, även

"Om ditt sinne er tyngre än jordens själ"